

[מרגש: הנב' רחל הבר תח' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר ז"ל בפרקיו יומן מחיהו ארוכי המעש]

הכל מתחילה מהבית

אנשים גדולים בדורן

את הבדיקות ונמצא כשר לתורמה, המצב הבריאותי שלו היה מעולה וגם את הוועדה עבר בהצלחה בס"ד. סיוג הרקמות של התאים בדיק נגענה בעלת נוגדים גבוהים, שבסלה מאוד מטיפולי הדיאליזה. השממה הרקיעית שחיקים כשם בעיצום של הרגעים המרגשיים של בשורת ההתקאה, התורם אינו שוכח להתחנן לשמר על העניין בסוד כמוס, אסור שההוריו יחשפו לו.

כיבדנו. בני משפחחת הנתרמת לא פגשו את התורם שלהם, לא ידעו למי עלייהם להודות, והتورם אושפז בבית החולים כשאיש אינו יודע מכך, מלבד רعيיתו, הצוות הרפואי ואנחנו.

האיש הוכנס לניתוח, התורמה בוצעה בהצלחה וכמה רגעים לאחר שחומר ההרדמה התפוגג מעט והוא חזר לתקשר בבקשתו לחיזי עבورو להוריו. "אני רוצה לאחל להם ברכת לילא טוב, שלא יידאגו", הסביר. כהה, בטון יומיומי הוא קיים את שיחת הערב הרגילה. כאילו לא עבר עליו כלום. כאילו נשאלו כהלה... כמה טוב שהנושא כבר הובא לפתחינו פעמיים רבים ובually לבן אותו עד דק בשיחות עם תלמידי חכמים ועם פוסקי הלכה. התשובה הייתה שגורה על לשונו ממש. "לפי הדרוכה שקיבלנו לא חייבם לבקש מן ההורם רשות לעשות צעד שכזה. אומנם, ככלנו חפצים לקבל מהם את ברכת הדרך, אולם אין חובה בספר", הוא ענה.

"האם קיימת אפשרות לשמור על הדברים בסוד מוחלט?"

שאל שוכן האיש. בעלי שתק. מבחןנתנו, אנו שומרים על סודיות מוחלטת כמוון, אבל סוד מוחלט? כלל ידוע הוא שדבר המפורסם לשלושה אנשים אינו נהسب לסוד. במהלך ההכנות לתרומה התורם יסתובב הרי במרחב הציבורי במרכז ההשתלות כך שייתור משלושה אנשים יהיו מודעים ומעורבים בנושא... "אבל מה אפשר לעשות?", בקש בעלי וחוזר מהורהר לאולם החתונות.

"בדקתי את הנתונים ונראה הדרך היחידה היא לבקש מראדי שללא לפגוש את הנתרם ואת בני משפחתו, זה בהחלט אפשרי והיה לך תקדים, תוכל לבקש לשמור על אונונימיות", הייתה המסקנה אליה הגיע בעלי לבסוף. האיש הודה לנו וביקש לחשב על הדברים. שבוע לאחר מכן יצר קשר והתחילה שוכן שנקפיד על דיסקרטיות מוחלטת. יצאנו לדרך. האיש עבר

"אני רוצה מאוד לתרום כליה", ניגש אל בעלי אדם בעיצום של הריקודים. היה זה בחתונה של תלמיד וההכרזה החגיגית הייתה מלאה בתופים ובמחולות. קשה לנחל שיכזו שכבר ערכם רעים והמולה ובעלי הצעת למקום שקט ולהמשיך את השיחה. "כפי שאמרתי, אני משתוקק לתרום כליה, אבל יש לי תנאי בסיסי על מנת להתחילה בטהילה", אמר איש והשתתק. בעלי המתין. אם אדם רוצה לתרום כליה, עצם הבעת הרצון, כבר משמחת ומרגשת, מה חסר לו? ידע? קלים? סיוע בטהילה? בשביל זה אנחנו פה. "הורי הם אנשים דאגניים וחוששים מאוד לבנייתם של הילדים, אני לא רוצה שההميدע הזה יידלוף. בעצם יש לי כאן שני עניינים שמטרידים אותי: הצורך להישאר אונוני, והשאלה העקרונית האם מותר לי בכלל להסתיר מהוויי את העניין או שהוא נוגד את מצוות כיבוד הורם".

שואל כהלה... כמה טוב שהנושא כבר הובא לפתחינו פעמיים רבים ובually לבן אותו עד דק בשיחות עם תלמידי חכמים ועם פוסקי הלכה. התשובה הייתה שגורה על לשונו ממש. "לפי הדרוכה שקיבלנו לא חייבם לבקש מן ההורם רשות לעשות צעד שכזה. אומנם, ככלנו חפצים לקבל מהם את ברכת הדרך, אולם אין חובה בספר", הוא ענה.

"האם קיימת אפשרות לשמור על הדברים בסוד מוחלט?"

שאל שוכן האיש. בעלי שתק. מבחןנתנו, אנו שומרים על סודיות מוחלטת כמוון, אבל סוד מוחלט? כלל ידוע הוא שדבר המפורסם לשלושה אנשים אינו נהسب לסוד. במהלך ההכנות לתרומה התורם יסתובב הרי במרחב הציבורי במרכז ההשתלות כך שייתור משלושה אנשים יהיו מודעים ומעורבים בנושא... "אבל מה אפשר לעשות?", בקש בעלי וחוזר מהורהר לאולם החתונות.

"בדקתי את הנתונים ונראה הדרך היחידה היא לבקש מראדי שללא לפגוש את הנתרם ואת בני משפחתו, זה בהחלט אפשרי והיה לך תקדים, תוכל לבקש לשמור על אונונימיות", הייתה המסקנה אליה הגיע בעלי לבסוף. האיש הודה לנו וביקש לחשב על הדברים. שבוע לאחר מכן יצר קשר והתחילה שוכן שנקפיד על דיסקרטיות מוחלטת. יצאנו לדרך. האיש עבר

